

Ernst Jansz beschrijft zijn hippieverleden

door Paul Lips

Met de ogen gesloten, tokkelend op zijn akoestische gitaar zingt Ernst Jansz liedjes die verwijzen naar zijn verleden als hippie op het Brabantse boerenland. De liedjes (op 2 cd's) vormen een mooi 'Gesamtkunstwerk' met het boek *De Neerkant*, waarin vele herinneringen van Jansz zijn vastgelegd. Zaterdag was de presentatie in De Pletterij.

Natuurlijk, 'Doe Maar' is het eerste dat door je hoofd schiet als je denkt aan Ernst Jansz (Amsterdam, 1948), de begenadigde multi-instrumentalist. Naast klavieren en gitaar is hij niet onbekend met het wasbord, vooral in folk-kringen populair. In het boek worden de jaren van de hippiecommune in de boerderij in De Peel (aan de rand van Noord-Brabant nabij Limburg) beschreven: het dag en nacht muziek maken in de koeienstal, en de ontelbare optredens met CCC Inc. 'Make love not war/dat is wat wij geloofden/dat is wat wij beloofden/aan elk welwillend oor', zingt hij in 'Ik was een hippie'. De boerderij aan de Reigerbekweg werd in 1969 gekocht door een groep Amsterdammers onder aanvoering van Joost Belinfante, die volgens de verhalen - tijdens de openbare verkoop in het dorpscafé - naar zijn borstzak greep en de 32.000 gulden met een stalen gezicht cash op tafel legde.

Muziekjournalist Peter Bruyn houdt een voordracht die vooral gaat over de muzikale aspecten van Jansz' carrière. Er is een link met Haarlem, want in 1968 treedt CCC Inc. voor de eerste maal in de Spaarnestad op, in De Waag waar Cobi Schreijer de scepter zwaait. Bruyn: 'Cobi vond de muziek maar niks. Maar er waren ook twee vaste gasten aanwezig: Lennaert Nijgh en Boudewijn de

Groot. Geloof het of niet, maar Nijgh werd de manager van CCC. Nu heb ik hem een beetje gekend en ik had de indruk dat hij niet echt handig was met geld. Iets dat je naar mijn idee als manager wel zou moeten zijn.' Met behulp van muziekfragmenten schetst Bruyn hoe Jansz zich telkens muzikaal vernieuwt. Het levert uiteindelijk Doe Maar op, wereldberoemd in Nederland en omstreken.

Peter de Rijk van uitgeverij In de Knipscheer vertelt wat het fenomeen Ernst Jansz teweeg brengt als hij bij Concerto in Amsterdam zijn nieuwe boek signeert. 'Dames die nog snel even een zakspiegeltje tevoorschijn halen en de lippen stiften, kijkend of het haar wel goed zit.' En Jansz zelf is dan niet te beroerd om nog een paar liedjes te spelen. Na het ademloze luisteren is er een minutenlang applaus.

Bron: *Haarlems Dagblad*, 22 januari 2018